

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2512/2021
13.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Данијеле Николић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Станојковић адвокат из ..., против туженог Здравственог центра Врање, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде зараде, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2966/2021 од 20.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2966/21 од 20.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 538/19 од 13.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилци на име разлике између исплаћене до припадајуће зараде за рад са нефролошким пацијентима, за период од 01.08.2013. године до 25.07.2016. године, исплати износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом од дана доспелости сваког износа до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 46.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2966/2021 од 20.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена је пресуда Основног суда у Врању П1 538/2019 од 13.05.2021. године.

Против другостепене пресуде тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужиља је тражила исплату на име разлике између исплаћене и припадајуће зараде за рад са нефролошким пацијентима. Тужба у овом правном спору поднета је 25.07.2016. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 20.000,00 динара. Поднеском од 14.07.2017. године тужиља је преиначила тужбу тако што је повећала тужбени захтев, а као вредност предмета спора означила је износ од 28.822,95 динара

У конкретном случају се не ради о парници из радног спора, у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (када је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, нити је ревизија поднета на основу члана 404. истог закона, па како вредност предмета спора побијеног дела правноснаже пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија тужиље није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа-судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**